

3. ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ

Στρ. α'.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένα
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὐχομαι,

Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω ποι παρέστα μοι νεοσίγαλον
εὐρόντι τρόπον

Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

'Αντ. α'.

ἀγλαόκωμον· ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσουντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,

φόρμινγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμείξαι πρεπόντως, ἅ τε Πίσσα με
γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο

θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί,

'Επ. α'.

ὧ τινι κραίνων ἐφετμᾶς Ἡρακλέος προτέρας

ἀτρεκῆς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν

ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε

Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἐνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας,

μᾶμα τῶν Οὐλυμπία κάλλιστον ἀέθλων,

Στ. β'.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ·
πιστὰ φρονέων Διὸς αἴτει πανδόκῳ

ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ'
ἀρετᾶν.

ἦδη γὰρ αὐτῷ πατρὶ μὲν βωμῶν ἀγισθέντων, διχόμηνης ὅλον
χρυσάρματος

ἐσπέρας οφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

Ἄντ. β'.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἀμᾶ
θήκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ·

ἄλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
Πέλοπος.

τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξειαῖς ὑπακουέμεν αὐγαῖς
ἀελίου.

δὴ τότε ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὦρμα

Ἐπ. β'.

Ἰστρίαν νιν· ἔνθα Λατοῦς ἵπποσόα θυγάτηρ

δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων
μυχῶν,

εὔτε νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἄν ποτε Ταῦγέτα
ἀντιθεῖς' Ὀρθωσία ἔγραψεν ἱεράν.

Στ. γ'.

τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα

ψυχροῦ· τόθι δένδρεα θάμβαινε σταθείς.

τῶν νιν γλυκὺς ἴμερος ἔσχεν δωδεκάγναμpton περι τέρμα
δρόμου

ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν
νίσεται

σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

Ἄντ. γ'.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλύμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥίμφαρμάτου

διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα θυμὸς ὀτρύνει φάμεν Ἐμμενίδαις

Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι
πλείσταισι βροτῶν

ξεινίαις αὐτοῦς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

εὐσεβεῖ γνώμα φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.

εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεανῶν δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατος,

νῦν δὲ πρὸς ἐσχατιᾶν Θήρων ἀρεταῖσιν ἰκάνων ἄπτεται

οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον

κᾶσόφοις. οὐ νιν διώξω· κεινὸς εἶην.